

σὲ βλέπει, οὐδεὶς σὲ ἀκούει· εἶνε ὅλοι τυφλοὶ «τὰ τ' ὄτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματα» καὶ διὰ τὰ προτερήματά σου καὶ διὰ τὰ ἐλατώματά σου. Ἐν Ἀθήναις γνωρίζουν ποῦ ράβεσαι, τί μισθὸν ἔχεις, ποίαν δυσάρεστον λέξιν ἀντήλλαξες χθὲς μὲ τὴν γυναῖκα σου, ἐὰν οἱ κωλικοὶ τοῦ τέκνου σου προῆλθον ἀπὸ τὸ νερὸ ἢ ἀπὸ τὰ φροῦτα, τί ἐνοίκιον πληρώνεις, ποῦ πηγαίνεις. Ἐδῶ καὶ ἂν τὰ δημοσιεύσης ὅλα ταῦτα εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ «Χρόνου», θὰ τὰ ἀγνοοῦν. Σ' ἐρώτησε κανεὶς ποία ἦτο ἡ ὠραία κυρία μὲ τὴν ὁποίαν τὸ αὐτοκίνητον σ' ἐπήγαινε εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης; Ἐν Ἑλλάδι τοῦτο θὰ εἶχε τηλεγραφηθῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ θὰ συνεκαλεῖτο ἡ Βουλὴ. Τί παραπονεῖσαι λοιπόν; Ἐδῶ εἶσαι σκνίπα, ἀλλὰ σκνίπα ἐλευθέρη. Ἐν Ἀθήναις εἶσαι ἐλέφας, ἀλλ' ἐντὸς κλωθοῦ, ἔξωθεν τοῦ ὁποίου περνοῦν ὅλοι καὶ σοῦ πειράζουσι τὴν προβοσκίδα.

— Ἔχεις δίκαιο... εἶπεν ὁ ἄλλος ἀφοῦ ἐσκέφθη ὀλίγον. Καὶ ὅμως, τί τὰ θέλεις, ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀδύνατος. Πηγαίνω νὰ ξαναγίνω ἐλέφας.

Καὶ ἀνεχώρησε. Ἄλλ' ἔχω τὴν ιδέαν ὅτι, μόλις προσπαθήσῃ ἐν Ἀθήναις νὰ βῆξῃ καὶ παρουσιασθοῦν ἐνώπιόν του οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφημερίδων, ὅπως τὸν ἐρωτήσουν διὰ τὰ αἷτια τοῦ διαβήματος, θὰ νοσταλγήσῃ αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν ἐδῶ τὸν ἀπαίσιον καὶ ὑπέροχον διὰ τὴν ἀδιαφορίαν του.

Αἱ μεγάλαι κοινωναὶ ἀγνοοῦν τὸ ἄτομον. Αἱ μικραὶ κοινωναὶ τοῦ κάμνουν καθημερινῶς ἀνατομίαν. Αἱ μεγάλαι κοινωναὶ εἶνε ἀδιάφοροι κατ' ἀνάγκην, αἱ μικραὶ ἀδιάκριτοι κατ' ἀνάγκην.

Εἶπομεν *κατ' ἀνάγκην*, διὰ νὰ μὴ κάμωμεν λάθος. Πραγματικῶς ὁ πολιτισμὸς ἀπαιτεῖ νὰ κυττάζῃς τὸν πλησίον σου μόνον ὅταν πρόκειται νὰ τοῦ κάμῃς καλόν, καὶ νὰ μὴ τὸν κυττάζῃς ἀπλῶς διότι εἶσαι περίεργος. Τοῦτο εἶνε τὸ γνῶρισμα μιᾶς πολιτισμένης κοινωνίας. Ἀλλὰ εἶνε καὶ τὸ γνῶρισμα τοῦ ἀνθρώπου ἐν γένει; Ὁ ἄνθρωπος εἶνε διακριτικὸς ἢ ἀδιάκριτος; Κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ὁ ἄνθρωπος, λαμβανόμενος ὡς μονάς, εἶνε ἀδιάκριτος. Ἀπόδειξις δὲ εἶνε, ὅτι καὶ εἰς τὰς μεγάλας κοινωνίας ἂν ψάξῃς, ἀλιεύεις εὐκόλως ἀδιακρίτους.

Ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖται τέλειον ζῷον. Ἀλλὰ τελειότερον εἶνε τὸ μουλάρι, ὡς ἐφωδιασμένον μὲ δύο πετσίαι, τὰ ὁποῖα τὸν ἐμποδίζουν νὰ κυττάζῃ ἐκεῖ ποῦ δὲν πρέπει.

[Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν τοῦ]

Z. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Εἰς πτωχικὴν κηδεῖαν ἱατροῦ

ΣΑΝ πέθανε, δὲν βρέθησαν νὰ τὸν ξεβγάλουν φίλοι ὅλους, ὁ ἀθεόφοβος, τοὺς εἶχεν ἀποστείλει!...

ΣΑΤΑΝΑΣ